

Bốn năm nội chiến không đổ máu tạm chấm dứt

Vũ Linh

Vị tổng thống gây tranh cãi lớn nhất lịch sử cận đại Mỹ ra đi trong vui mừng của nửa nước, cũng trong buồn hận của nửa nước. Vốn vẹn trong bốn năm ngắn ngủi, ông đã để lại dấu ấn, một gia tài không xóa nhòa được ít nhất trong vài ba chục năm nữa. Lịch sử sẽ phán xét ông công bằng hơn, khi dư âm của những đánh phá tàn bạo nhất sẽ tàn lụi.

Liên minh ủng hộ ông không lớn bằng cái đám lầy chống ông, gồm chẳng những đảng đối lập Dân Chủ, mà còn có toàn thể khối TTDC, Nhà Nước ngầm, đám quan lại thói nát, nhóm CH Never Trump, các đại tập đoàn hi-tech Apple, Google, các trang mạng xã hội lớn Facebook, Twitter, tài phiệt Do Thái, đám dân ăn bám trợ cấp, trí thức thiên tả, phụ nữ ham vui nhưng vô trách nhiệm, thanh niên mê thuốc lắc, ...

Đến những ngày cuối, ngay cả các đồng chí bảo thủ CH của TT Trump cũng đã đành phải bỏ ông để bảo vệ sự ổn định của đất nước, và sự tồn tại của thể chế chính trị Mỹ. Nước Mỹ cuối cùng vẫn là nước pháp trị, không ai kể cả TT Trump muốn phớt bỏ luật lệ để 'đảo chánh' theo kiểu các 'cộng hòa chuối chiên'. Nếu có thua vì gian lận thì cũng đành chấp nhận, vì đó là những sơ hở của luật pháp và Hiến Pháp, rồi lo sửa luật sau.

Chiến thắng của cụ Biden không có nghĩa là cả nước đã bác bỏ TT Trump. Trái lại, cũng đã có một khối dân rất lớn ủng hộ ông. Dù sao thì TT Trump cũng đã thu được trên dưới 75 triệu phiếu, cao nhất trong số tất cả các tổng thống đương nhiệm từ xưa đến nay, tuy không phải là đa số nhưng cũng xấp xỉ gần một nửa dân Mỹ.

Tình trạng chính trị Mỹ hiện nay, không bên nào có thể dám ngược nói là đại diện cho dân Mỹ được nữa. Hai chính đảng ngang ngửa với nhau, năm nay đảng này thắng, năm khác đảng nọ thắng, như quả lắc đồng hồ, hai đảng thay nhau nắm quyền. Thắng vỡ ngực, thua méo máo.

Dĩ nhiên đã không ít người cho rằng cụ Biden đã thắng nhờ gian lận.

Khi một ứng cử viên trốn dưới hầm, không đi vận động tranh cử vì sợ nói nhảm, lâu lâu mới ra nói chuyện trước một đám dăm ba chục người, mà lại chiếm được 80 triệu phiếu, đánh bại một ứng cử viên suốt ngày đi khắp nước vận động, đi đến đâu cũng có cả ngàn người đón chào bắt chắp để dọa nhiễm dịch, hiển nhiên đã có cái gì không ổn chút nào.

Trong cuộc bầu cử năm 2020, cũng như trong tất cả các cuộc bầu cử trước, tất nhiên đã có những gian lận kiểu như tráo phiếu, phiếu ma, cả ngàn cách. Như kẻ này đã nhận định, đó là những gian lận có thật, nhưng không đủ tầm mức để lật ngược kết quả bầu cử do chính quyền của cả một tiểu bang xác nhận.

Cái gian lận đáng nói không phải chỉ là những sai biệt vài chục ngàn phiếu ma, phiếu tráo trong ngày bầu cử, mà là cái gian lận đã xảy ra TRƯỚC ngày bầu cử, khi những tiểu bang then chốt nhất vùng Đại Hồ chính thức sửa luật bầu cử, đưa đến 'sai biệt' cả triệu phiếu, mang lại lợi thế cho ứng cử viên đảng DC.

Đây mới chính là những gian lận lớn, quy mô, có hậu quả đáng kể trong kết quả bầu cử. Nhưng điều đáng tiếc hay đáng buồn là những mảnh gian trá này lại là những chuyện 'hợp pháp' vì được cả hành pháp, lập pháp, và tư pháp tiểu bang thông đồng sanh ra, mà Tối Cao Pháp Viện liên bang không can được khi Hiến Pháp cho phép các tiểu bang đặt ra thủ tục và luật lệ tranh cử riêng.

Hiểu như vậy, sẽ hiểu được tại sao bao nhiêu cuộc thua kiện của TT Trump đều thất bại.

Nhiều người không chấp nhận kết quả của bầu cử, chống đối mạnh vì cho là gian tà đã thắng chính nghĩa.

Chuyện chính-tà là chuyện xưa rồi. Trong chế độ độc tài CS, AK-47 luôn luôn bắn nát chính nghĩa.

Thế chế dân chủ kiểu Mỹ cũng là thế chế không cần biết đâu là chính, đâu là tà, đâu đúng, đâu sai, mà chỉ có một yếu tố quyết định duy nhất: đó là công thức toán học, số nào nhiều hơn số nào, chấm hết.

Bây giờ nếu đa số dân Mỹ bỏ phiếu mời Cựu Ám Ủn qua làm tổng thống Mỹ, tất nhiên đó là việc vẫn phải tôn trọng, dù là vô lý đến cỡ nào cũng không quan trọng. Có kiện lên tới Tối Cao Pháp Viện thì cũng không vứt bỏ ý của đa số được.

Đây là tâm điểm quan trọng cần phải hiểu, chứ gân cổ cãi “chính phải thắng tà” là làm chuyện vớ vẩn mà chẳng hiểu gì về thực tế chính trị. Nếu ‘chính’ luôn luôn phải thắng ‘tà’, thì giờ này ta đã ngồi nhâm nhi trà bên bờ Hồ Hoàn Kiếm dưới lá cờ vàng rồi.

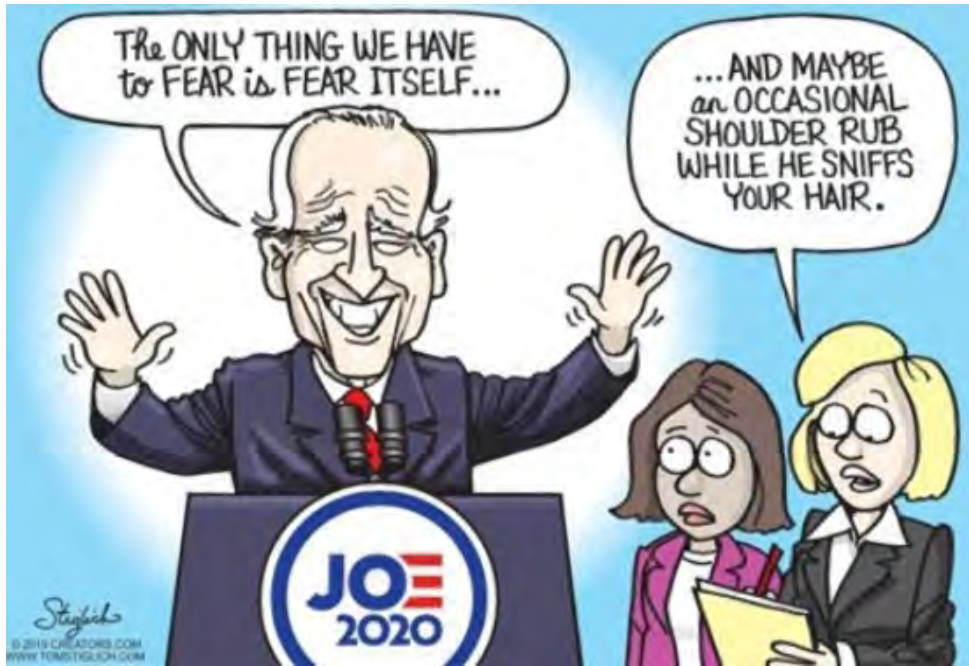

Về cuộc kiểm phiếu của quốc hội, CNN rất 'hoành tráng' phán việc các dân biểu và nghị sĩ CH phản kháng kết quả bầu cử đánh dấu một bước tiến mới của đảng CH trong nỗ lực phá thể chế dân chủ của Mỹ.

Hiển nhiên, CNN không nhớ những gì đảng DC đã làm với TT Trump suốt bốn năm qua, khi đám cử tri DC đã tuyên cáo "Not My President" ngay sau khi có bầu cử, rồi tìm cách mua chuộc cử tri đoàn, rồi đòi bỏ thủ tục bầu tổng thống qua cử tri đoàn.

Chưa hết, trong suốt nhiệm kỳ của TT Trump, đã tìm đủ cách bưng ông, từ điều tra Mueller tới dàn hặc. Đó không phải là những nỗ lực bác bỏ kết quả bầu cử, phá nát thể chế dân chủ sao? Thế khi đảng DC phản kháng danh sách cử tri Ohio trong cuộc bầu TT Bush năm 2005 thì sao?

Dĩ nhiên, dù muốn hay không, cụ Biden sẽ là tổng thống cho nhiệm kỳ 2021-2025 (nếu cụ thọ được 4 năm!). Đó là thực tế khách quan trước mắt cả thế giới. Nhưng trong thâm tâm mỗi người, chưa chắc ông này đã được 'nhìn nhận' là tổng thống. Đó là thực tế chủ quan trong đầu mỗi người.

Trong cái thâm tâm chủ quan đó, kẻ này vẫn không nhìn nhận cụ Biden là tổng thống như đã viết trên diễn đàn này: “No Sir, you are not my president, now and forever” (Bài 151). Tôi đã nhìn nhận TT Obama rồi chống ông ta suốt 8 năm, nhưng sẽ không bao giờ chấp nhận TT Biden. Tôi không đồng quan điểm với TT Obama, nhưng ông này không có tội gì với đất nước và dân tộc ta.

Thẳng thắn mà nói, kẻ này không quan tâm đến chuyện có gian lận hay không khi không chấp nhận cụ Biden. Bất kể cách gì, cụ Biden trong thâm tâm kẻ này vẫn chính là một trong những thủ phạm đã bức tử miền nam VN, khiến kẻ này thành Mỹ giấy, và cũng chính là một trong những người chủ trương chống lại việc nhận dân Việt vào tị nạn trên đất Mỹ.

Những người ủng hộ cụ Biden đã cố gắng vận tị nạn quai hàm để biện giải thái độ của cụ đối với cuộc chiến và đối với dân tị nạn Việt. Cái vô lý đến khôi hài là những

người này cố tìm cách che sợi tóc làm năm để tìm lý do bệnh vực cụ trong khi lại nhất quyết không chịu nhìn thấy con voi to tướng ngay trước mắt. Họ cố vắn vẹo phân tích, giải thích, diễn dịch từ Google một chữ “them” trong một câu nói của cụ, trong khi không ai đã trả lời được thách đố công khai của kẻ này mà tôi xin lập lại thêm một lần nữa: xin quý cụ làm ơn đưa ra được một biểu quyết của cụ Biden đã chịu cấp cho người lính VNCH một viên đạn, hay cấp cho dân tị nạn một xu để tái định cư trên đất Mỹ.

Xin đừng quên, trong suốt thời gian hơn hai năm cụ Biden làm thượng nghị sĩ trước khi ta mất nước, thượng viện đã bàn thảo và biểu quyết không biết mấy chục lần về chuyện viện trợ quân sự cho miền Nam VN, và cấp tiền tài trợ cho việc di tản và định cư người Việt tại Mỹ. Chưa một lần nào TNS Biden bỏ phiếu chấp nhận.

TNS Biden chỉ biểu quyết đúng một lần cho đúng một quyết nghị -không phải luật- vô thưởng vô phạt được 98 thượng nghị sĩ ô-kê, chào đón người Việt đã tới đất Mỹ trên các đảo Guam và Wake, là chuyện đã rồi, cả tuần lễ sau khi VC đã thắng và cả trăm ngàn người Việt đã đổ xô ra biển tìm tàu Mỹ.

Việc ủng hộ hay chống cụ Biden là quyền của mỗi người. Tuy nhiên, điều kẻ này thấy cực kỳ giả dối và thô bỉ là những người đi biểu tình ủng hộ cụ Biden lại vừa đi vừa phát cờ vàng, trong khi ai cũng biết cụ Biden đã tận lực cố giết cờ vàng đó như thế nào.

Một cụ DUT, viết với giọng rất dạy đời, nhắc lại dân tị nạn “ăn quả nhớ kẻ trồng cây”, lãnh trợ cấp đủ loại thì phải nhớ ơn đảng DC, bầu cho cụ Biden.

Trước hết, đây chỉ là chuyện viết lại lịch sử theo chiều hướng phe phái. Tất cả các trợ cấp đủ loại, nếu không có hậu thuẫn của đảng CH thì đã không bao giờ trở thành sự thật được. Những luật trợ cấp từ thời TT Roosevelt đến thời TT Johnson đều được thông qua với hậu thuẫn của đa số cả hai đảng, và trong cả hai đảng, đều có phiếu chống.

Cũng đừng quên, cái luật Medicare Part D, trả tiền thuốc cho các cụ cao niên, là tác phẩm của ông CH Bush con. Còn cái thành quả mới nhất của đảng DC và cặp Obama-Biden là Obamacare, thì lại là cái mà chính TT Clinton đã mô tả là luật khủng khiếp nhất thế giới.

Bài viết dạy đời ‘ăn quả nhớ kẻ trồng cây’ này thiếu thành thật vì quên mất cái ‘cây’ lớn nhất đảng DC và cụ Biden đã trồng trên miền nam Việt Nam ta, chính là cái cây CS khi:

- cắt viện trợ quân sự cho quân lực VNCH, giúp VC thắng cho nhanh;
- cứu chế độ VC đang lao xuống vực bằng cách tháo bỏ cấm vận, cho VN vào các tổ chức quốc tế để nhận cả tỷ viện trợ của Mỹ và Tây Âu;
- giúp các quan đại gia đồ làm giàu cực nhanh trên đầu dân.

Nếu chỉ vì ‘phải nhớ cái quả’ vài trăm đồng tiền trợ cấp mà quên cái tội giết chết miền nam VN của cụ Biden thì kẻ này thấy thật là nhục. Nếu ta không mất nước phải chạy qua Mỹ, đã không ai cần một xu trợ cấp nào của bất kể đảng DC hay CH, chẳng cần phải nhớ quả cam quả quýt gì.

Trở lại câu chuyện bầu cử, tại sao TT Trump lại có thể thua?

Câu trả lời đã được diễn đàn này thảo luận trong một loạt 3 bài bình luận liên tục, đó là các bài 150-151-152. Chỉ đưa đến tranh cãi túi bụi, sĩ và lãng nhãng.

Vũ Linh này đã ngưng hợp tác với một tờ báo lớn vì không muốn bẻ cong ngòi bút, ra diễn đàn riêng để có dịp mạnh mẽ ủng hộ TT Trump trong suốt 3 năm qua. Bây giờ cũng sẽ không bẻ cong ngòi bút để làm vui lòng một nhóm độc giả cuồng tín không thích đọc phân tích thực tế mà chỉ thích đọc cái gì mát mắt xuôi tai thôi.

Chúng ta cần có đủ sáng suốt thấy những khó khăn, những thất bại nhất thời, tìm hiểu cho rõ nguyên nhân để có thể sửa sai, và đủ kiên trì tiếp tục cuộc chiến lâu dài.

Không có cuộc chiến nào mà phe ta lúc nào cũng toàn thắng, trăm trận trăm thắng, 1000% thắng, trừ phi đọc báo Ngu Dân của Hà Nội.

TT Trump thua một trận, chưa thua cuộc chiến. Còn trận của 2022, 2024, 2026, ... TT Trump chưa chịu thua, kẻ này cũng chưa chịu thua. Cuộc chiến này không phải là cuộc chiến kiểu lửa rơm thời cơ, bùng lên thật mạnh, để rồi tắt ngúm nhanh hơn nữa.

Một cách 'đền ơn' TT Trump là tiếp tục cố bảo vệ 'trumpism', bảo vệ gia tài của ông đã để lại, thẳng thắn tố giác những mưu đồ mang cả nước xuống hố của chính quyền Biden. Đó là việc ĐĐTDC phải làm và sẽ làm.

Cuộc chiến cản nước Mỹ đâm đầu xuống hố cả nước của kẻ này không bắt đầu từ thời Trump, mà đã bắt đầu từ khi Obama ra tranh cử, và cũng sẽ không chấm dứt khi TT Trump thất cử. Kẻ này muốn đóng góp một cục sỏi vào nước Mỹ chỉ vì đây là thành lũy cuối cùng của dân Việt tị nạn chống cộng, không còn chỗ nào khác để di tản nữa.

Tóm gọn lại, kết quả bầu cử như ta thấy, không phải là một ngẫu nhiên, mà là hệ quả của một chuỗi yếu tố đã tích lũy trong suốt bốn năm của TT Trump. Gồm những yếu tố chính là:

- Chiến dịch đánh TT Trump không ngừng nghỉ trong suốt bốn năm của đảng DC và đồng minh TTDC, từ cá tính con người ông Trump cho tới các tội phịa ra như thông đồng với Nga, dối chác với Ukraine;
- Khai thác tối đa đại dịch thế giới COVID, làm như thể TT Trump là thủ phạm đã giúp vi khuẩn hoành hành trên nước Mỹ và cả thế giới;
- Khai thác bất mãn, khích động nổi loạn của dân da đen, chơi lá bài kỳ thị da đen; Gian lận lớn nhỏ, từ lắt nhắt đến quy mô qua việc đổi luật cả tiểu bang, cố võ cho việc bầu bằng thư trong khi loại bỏ phần lớn các thủ tục kiểm soát.

Đó là những đòn đánh của phe đối lập, chẳng những chỉ có đảng DC, mà còn có thêm cả nhiều đồng minh như đã bàn qua trong phần đầu. Chưa kể những sai lầm của chính TT Trump.

Cái lạ không phải TT Trump đã thua, mà cái lạ là trong tsunami chống phá đó, vẫn còn gần 75 triệu người vẫn ủng hộ ông.

Ở đây, ta nên tỉnh táo nhìn vào nội tình chính trị Mỹ, bỏ qua những gian lận cục bộ, để có cái nhìn bao quát và xa hơn.

Trong vài thập niên qua, bắt đầu từ thời TT Bush con chuyển qua TT Obama, nước Mỹ đã có những thay đổi căn bản trong cấu trúc dân số qua hai hiện tượng: trẻ trung hóa và đa dạng hóa. Trẻ trung hóa khi thế hệ 'baby boom', tức là thế hệ sinh ra sau Đệ Nhị Thế Chiến đi vào tuổi về hưu, chết dần chết mòn, trong khi thế hệ trẻ ngày càng đông, và ngày càng có khuynh hướng thiên tả, hậu quả của một hệ thống giáo dục một chiều.

Quý độc giả chỉ cần nhìn vào hoàn cảnh chính mình và chính đám con cháu mình thì thấy ngay kết quả của chính sách giáo dục dưới các thầy cô của nghiệp đoàn giáo chức thiên tả.

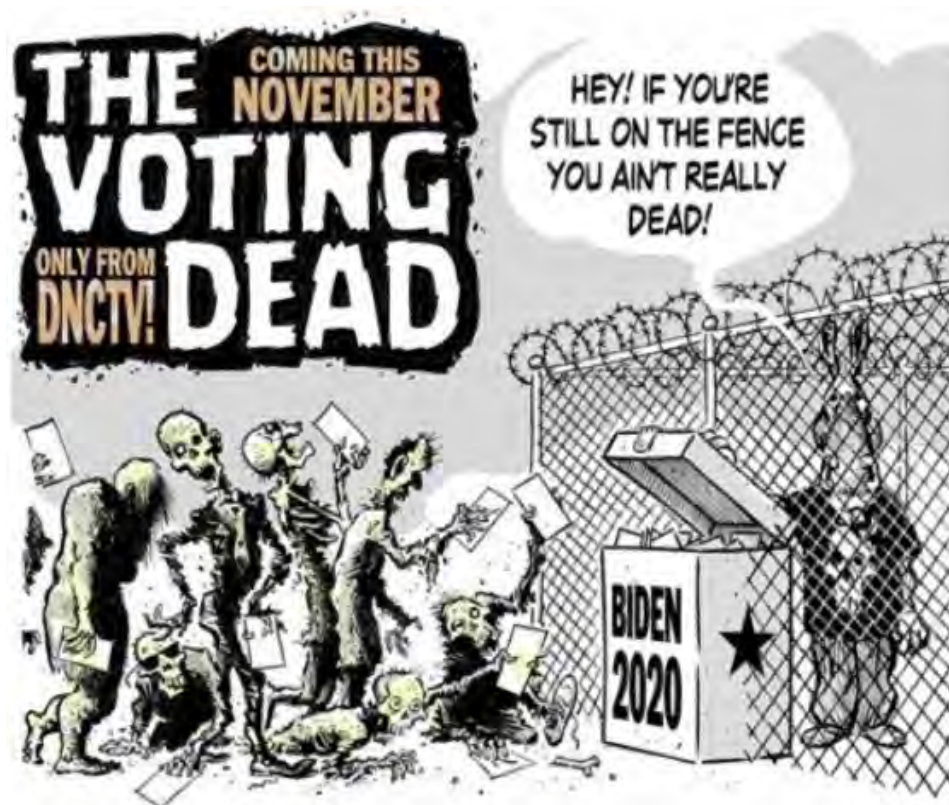
Đa dạng hóa khi số dân da màu như da đen và nhất là dân gốc La-Tinh và dân Á Châu ngày càng đông hơn dân da trắng, vừa vì di dân tăng, vừa vì đẻ nhiều hơn dân da trắng.

Đưa đến tình trạng cử tri bảo thủ CH ngày càng giảm so với cử tri cấp tiến DC. Đó là nguyên nhân sâu xa đưa đến chiến thắng của TT Obama.

Đúng ra thì đà tiến hóa về hướng xuống hố này tiếp tục sau thời Obama, nhưng bắt ngờ lại bị gián đoạn bởi ông Trump. Ông này đắc cử năm 2016 nhờ 3 lý do căn bản:

- 1) TT Obama đi quá nhanh về hướng tả khiến đa số dân Mỹ lo sợ trong khi kinh tế trì trệ quá lâu,
- 2) bà Hillary bị ghét quá nhiều vì những lem nhem cũng như bị dân Mỹ sợ vì tham vọng quá lớn và quá lộ liễu,

3) ông Trump đưa ra một hình ảnh mới lạ và hy vọng thay đổi lớn như 'tát cạn đầm lầy' các quan lại bất tài và tham nhũng trong hệ thống cầm quyền. Bầu cử vừa qua đã hầu như phục hồi lại phong trào xuống hố cấp tiến của xứ Mỹ trong khi TT Trump dường như thất bại trước đám đòi bỏ quá nhiều trong cái đầm lầy.

Muốn hiểu ý nghĩa cuộc bầu cử và có cái nhìn sáng suốt về tương lai, phải hiểu rõ tình trạng trên chứ không thể khur khur đổ lỗi cho gian lận. Gian lận không phải là không có, nhưng dù sao cũng vẫn là chuyện nhỏ trong cái chuyển hướng lớn của cả nước.

Bình tâm nhìn kính chiếu hậu, ta rút tĩa được bài học nào từ cuộc bầu cử vừa qua? Bài học quan trọng nhất: nhu cầu tối quan trọng của cải tổ luật bầu cử tổng thống cũng như bầu các viên chức liên bang, tức là các nghị sĩ và dân biểu liên bang, như biện pháp cấp thiết trước mắt để chặn đứng gian lận.

Như DDTC đã viết trong bài 155, thể chế dân chủ kiểu Mỹ tuy hơn xa tất cả các thể chế chính trị mà nhân loại đã nghĩ ra, vẫn chưa hoàn hảo, vẫn cần tu chính. Ít nhất cũng cần thống nhất, áp dụng một luật đồng nhất cho cả 50 tiểu bang. Bầu cử cấp tiểu bang là chuyện các tiểu bang có quyền độc lập, nhưng bầu cử các chức vụ liên bang mà mỗi tiểu bang tự ý muốn ra luật như thế nào thì ra, thì sẽ lũng củng vô tận.

Tiêu biểu là việc bỏ phiếu bằng thư. Các thủ tục như kỳ hạn gửi và nhận phiếu bầu, lý do bầu bằng thư, nhân chứng, kiểm soát lý lịch, chứng thực chữ ký, ... khác nhau từ tiểu bang này qua tiểu bang nọ. Hết sức vô lý vì thiếu công bằng và gian lận quá dễ.

Bài học quan trọng hơn nữa là đảng CH muốn tồn tại trong lâu dài, phải hiểu rõ những chuyển biến về dân số, thay đổi về nhân sinh quan, và phải tìm ra cách đối phó, chiếm lại niềm tin của giới trẻ và các khối dân thiểu số. Đáp ứng nhu cầu và đòi hỏi của dân, hay ngược lại, đóng vai lãnh đạo, hướng dẫn và thuyết phục dân, đó là những nguyên tắc nền tảng của thể chế dân chủ, mà cho đến nay, đảng CH đã chưa tìm ra công thức hữu hiệu nào.

Trong thời gian qua, phe bảo thủ đã cảnh cáo cả nước về cái nguy của xã hội chủ nghĩa, nhưng chiến lược này có vẻ không hữu hiệu lắm khi vẫn còn quá nhiều người vẫn còn tin tưởng vào xã nghĩa, kể cả vài cụ tị nạn Việt muối nhiều hơn tiêu trên đầu, từng xách dép chạy thực mạng trốn CS đồ lòm và trốn xã nghĩa hồng hồng, nhưng vẫn u mê trong giấc mộng đại đồng nhân bản, vụn vụn bào chữa -bào chữa cho chính lương tâm mình trước- qua luận điệu xã nghĩa không phải là cộng sản.

Kẻ này chỉ biết tới đây là giới lắm rồi, chuyện tìm ra giải pháp là chuyện của các cao nhân ngồi ít nhất 10 bực trên đầu kẻ này.

Với TT Trump, hậu thuẫn của ông còn rất mạnh. Dù không còn làm tổng thống, nhưng ông vẫn có thể củng cố hậu thuẫn để hoặc là ra tranh cử lại năm 2024, hay đóng vai 'king maker', giúp những ông bà bảo thủ CH trong các cuộc tranh cử tới.

Riêng đối với cộng đồng tị nạn Việt: bài học quan trọng nhất là chúng ta rất cần tìm hiểu thêm về thể chế dân chủ của Mỹ, về những điểm căn bản của Hiến Pháp Mỹ để tránh diễn giải lung tung theo cái nhìn phe phái chủ quan. Tránh những hô hoán vớ vẩn theo mô thức Nguyễn Khánh, không vừa ý là đòi thiết quân luật, mang quân đội đi chinh lý.

Nhưng quan trọng không kém, chúng ta cần phải tìm hiểu thêm về chế độ tự do tư tưởng, tự do ngôn luận, và nhất là học tôn trọng khác biệt quan điểm. Không phải bắt cứ ai khác ý mình đều là gian trá hay ngu dốt hay phản phúc hết đâu, mà chính mình có khi đã thiếu lương thiện hay thiếu sáng suốt.

Chúng ta chạy qua Mỹ đường như để trốn tránh nạn độc tài cộng sản, nhưng cái máu độc tài hay cái máu tự tôn đã thấm vào chính mình từ không biết mấy chục đời nên tất cả chúng ta vẫn chưa biết chấp nhận người khác ý, nhìn người khác ý như đại thù không thể đội trời chung, sẵn sàng nhục mạ nhau theo những cách kém văn hóa nhất, tìm đủ cách hại nhau theo kiểu ăn không được thì đập đổ.

Tóm lại, cuộc bầu cử năm 2020 mang thật nhiều ý nghĩa và bài học. Chỉ tiếc là cái giá phải trả quá đắt khi nước Mỹ đang phải đối phó với vi khuẩn Covid và vi khuẩn CS, cả hai đều xuất phát từ Tàu cộng, mà lại đi bỏ một người có tâm, có tài thực sự để lựa một cụ già vừa lẩn vừa ẽnh bụng với cả trăm triệu Nhân Dân Tệ.

Vũ Linh